

ANG HAPUNAN

INTRO (30 SECONDS)

(Naglalakad si Ibarra, may lalim ang pag-iisip. Tahimik na tinitingnan ang pook na minsang naging bahagi ng kanyang kabataan, huminga nang malalim bago magsalita, sa sarili)

Ibarra **MONOLOGUE**: Narito akong muli, sa mga lansangang tinahak ko noon, sa mga pader na saksi sa buhay ng isang ama na ngayo'y isang pangalan na lamang sa alala. Ngunit sino ako ngayon? Anak ng isang hinatulan nang wala siyang tinig? O isang nagbabalik upang ipahayag ang kanyang katotohanan?

Sa hapag ng mga makapangyarihan, sino ang may tunay na tinig? Ito ang gabing hindi basta hapunan, ito ang simula ng isang himagsikang hindi pa nagaganap.

—

Scene 1: Pagpaparaya ng Kabisera (1 MINUTE)

TRANSITION: Kabisera/Silya

Padre Sibyla: Padre Damaso, tila ikaw ang nararapat na umupo rito sa kabisera. Ang luklukan po'y para sa inyo. Kayo ang kompesor ng nasirang maybahay.

(Nagkibit-balikat si Padre Sibyla, tila nagpapakita ng pagpaparaya, ngunit halatang sinusukat ang galaw ni Padre Damaso)

Padre Damaso **MONOLOGUE**: Lahat ng paggalang ay pabalat-bunga. Tusong nagpaparaya, akala niya'y hindi ko nakikita ang kanyang hangarin. Ngunit hindi ako magpapatalo, hindi rito, hindi ngayon.

Padre Damaso: Ngunit padre, kayo ang kura paroko sa pook na ito.

(Saglit na katahimikan; Ngumiti nang bahagya si Padre Sibyla sa sinaad ni Padre Damaso)

Padre Sibyla: Yamang ipinag-utos ninyo ay susunod ako.

(Uupo na sana si Padre Sibyla at ipagwawalang-bahala ang pagtutol ni Padre Damaso nang magkatama ang mga paningin nila ng tinyenteng papunta sa hapag)

Padre Sibyla **MONOLOGUE**: Ang aking pagtangga ay magiging lantarang pagsalungat, at hindi pa oras para roon. Ngunit batid ko, batid ko kung sino ang tunay na may hawak ng kapangyarihan sa hapag na ito.

Padre Sibyla: Oh Tinyente, ikaw ang mas karapat-dapat na maupo rito, hindi ba?

Tinyente: Hindi padre, mas may iba pang dapat na maupo sa kabiserang iyan.

TRANSITION: Napatingin ang lahat kay Ibarra sa pagdating nito, na kanina'y tahimik lamang at pinagmamasdan ang alitan

FOCUS: Titig ni Tinyente kay Ibarra na para bang may nais sabihin.

Tinyente **MONOLOGUE**: Hindi na isang pangalang binibigkas nang patago, kundi isang presensya na hindi maaaring balewalain. Ngunit minsan ang kawalan ng tinig ang nagsisiwalat ng pinakamabigat na katotohanan.

CAMERA TRANSITION TO Kapitan Tiago ----

Kapitan Tiago: Oh Don Crisostomo, marahil ikaw ang dapat umupo sa kabisera. Ikaw ay panauhin at matagal nang nawalay sa bayan.

Ibarra: Kung iyon ang ninanais ninyo, Kapitan.

(Mabagal niyang inilapag ang kamay sa sandalan ng silya at dahan-dahang umupo. Ang mga panauhin ay nagkatinginan, ang tensyon sa hapag ay tila lumalim)

CAMERA TRANSITION : FOCUS PADRE DAMASO (na hindi nasiyahan sa pangyayari)

Padre Damaso **MONOLOGUE**: Kung ganito ang takbo ng panahon. Kung ang mga nagbabalik ay ang siyang pinaparangalan. Baka isang araw, tayo, ang simbahan, ang tunay na may hawak ng bayan, ay wala nang puwang sa mesa.

Scene 2: Ang Saya ni Donya Victorina (30 SECONDS)

(Habang paupo ang Tinyente ay hindi inaasahang maapakan nito ang saya ni Donya Victorina)

Donya Victorina: Ay Dios Mio. Ano ba itong kagaspangan ito?

Tinyente: Pasensya na ho, Ginang. Hindi ko sinasadya.

Donya Victorina: Hindi sinasadya? Hindi ito basta tela, ito ay galing pa sa Espanya.

(Mapapansin ang pagtitig ni Kapitan Tiago sa tensiyong nagaganap sa pagitan ni Donya at Tinyente)

Kapitan Tiago **MONOLOGUE**: Sino ako para magsalita? Sa harap ng mga may kapangyarihan, sino ako para tutulan? Ipinundar ko ang hapunang ito upang ipakita ang aking katapatan. Walang puwang para sa pagkakamali.

Kapitan Tiago: Donya Victorina, marahil ay talagang hindi sinasadya ng Tinyente. Napakaganda ng inyong kasuotan, at siguradong nahulog lamang ang kanyang tingin kaya't pagpaumanhin niyo na lamang ang Tinyente.

Donya Victorina: Siyempre, sapagkat ako lamang ang may tunay na kagandahan dito. Mga kalalakihan ngayon, walang nang galang. Dito lamang sa Indio nagaganap ang ganitong kagaspangan.

CAMERA TRANSITION : FOCUS KAPITAN TIAGO

Kapitan Tiago MONOLOGUE: Ang hapag na ito, hindi talaga pagkain ang tunay na handog, kundi kapangyarihan, pagpili, at pananahimik. At sa mundong ito, ang hindi marunong manahimik, ay mawawala sa anino ng kasaysayan.

—

Scene 3: Ang Hapunan (1 MINUTE)

TRANSITION: Dumating ang pagkain. Isang katulong ang nagdala ng tinola, isang mainit na sabaw na may manok. Natapat sa pinggan ni Padre Damaso ang mangkok na may lamang leeg at isang pakpak. Humigop siya ng sabaw at ibinagsak ang kutsara at isinulong ang pinggan.

Padre Sibyla: Don Crisostomo, matagal kang nawala sa bayan. Ano ang iyong napansin sa mga bansang iyong napuntahan?

Ginoong Laruja (Extra): At marahil nalimutan mo na ang iyong bayan dahil sa tagal na pamamalagi mo sa Europa?

Ibarra: Marami akong natutunan, Padre. Sa Europa, ang edukasyon ay bukas para sa lahat, at ang bayan ay umuunlad dahil sa malayang pag-iisip ng mamamayan. At kahit ako'y kalimutan ng aking bayan, sa lahat ng sandali'y inaalala ko siya.

(Bahagyang napangisi si Padre Damaso, halatang hindi natuwa sa sagot ni Ibarra)

Padre Damaso: Edukasyon? Ano ang silbi ng edukasyon kung ito'y ginagamit lamang sa pagmamataas? Ang mga Indio ay hindi kailanman magiging kapantay ng mga tunay na may dunong.

(Nagkaroon ng katahimikan. Ang ilang panauhin ay nagkatinginan, ramdam ang bigat ng sinabi ni Padre Damaso)

Ibarra MONOLOGUE: Sabi nila, ang edukasyon ay liwanag ngunit sa bayan kong ito, ang liwanag ay isang pananakot, isang banta sa mga ayaw magbago. Ano ang silbi ng aking natutunan, kung ang mga matang nakatingin sa akin ay punong-puno ng pagdududa?

Ibarra: Padre, hindi ba't ang dunong ay hindi dapat ikinukulong sa iisang lahi lamang? Ang kaalaman ay para sa lahat, upang ang bayan ay umunlad.

(Nagkaroon ng tensyon sa hapag-kainan, nagkatinginan ang mga panauhin)

CAMERA TRANSITION : FOCUS CRISOSTOMO IBARRA

20 SECONDS PAGLIBOT NG CAMERA SA NAGAGANAP SA HAPUNAN

ENDING (1 MINUTE)

Ibarra: Mga Ginoo, ipagpatawad ninyo ang aking maagang pag-alis. Ako po'y lalakad bukas kaya't maraming dapat lutasin. Sa ikabubuti ng Espanya at mahal kong Pilipinas.

Kapitan Tiago: Don Crisostomo, hindi mo pa nakikita si Maria Clara, hindi ba't nais mong makausap siya?

Ibarra: Ako'y babalik rin bukas bago tumungo sa San Diego. Maraming salamat sa inyong pagtanggap.

(Umalis na nang hapag si Ibarra at ito'y inihatid ni Kapitan Tiago palabas)

Padre Damaso: Nakita na ninyo kung paano ipinalalagay ng isang katulad niya na may mas mataas siyang nalalaman kaysa sa atin? Ano ang silbi ng kanyang edukasyon kung siya'y nakalimot sa kanyang ugat, pananampalataya, at kanyang tungkulin. Ang isang Indio ay dapat manatili sa kanyang kinalalagyan. Hindi ang edukasyon ang nagpaparangal sa tao kundi ang pagsunod ang nagtatakda ng kanyang lugar sa lipunan.

SKIT ENDS HERE